

Lov, som de faar, hvis de anvender Arbejdsløshedsloven af 1924. Netop ud fra disse Betragtninger vil denne Lov virke mod Arbejdsløshedslovens Bestemmelser.

Dahlgaard: Ja, nu kom altsaa Tilstaaelsen: ganske den samme Støtte faar Kommunerne i Henhold til de to Love, siger det ærede Medlem, og som Følge deraf vil Kommunerne ikke anvende den sidste Lov. Ja, det maa da have sin Aarsag i, at de paagældende Kommuner har Uvillie mod Nødhjælpsarbejder (*Kragh:* Nej, det er af en helt anden Aarsag). Jeg hører, det ærede Medlem Hr. Kragh pludselig vaagner op til Daad. Jeg tror, det er klogest, at vi afgør Sagen her oppe fra denne Talerstol. Jeg synes, at det ærede Medlem Hr. Slebsager skulde lade Kommunerne om, hvorvidt de har Uvillie mod Nødhjælpsarbejder eller ikke. Det, som er afgørende, er: Stiller Rigsdagen dem ens overfor de to Arter af Arbejde?

Maa jeg saa blot sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der havde studeret en Tale, jeg havde holdt i 1924, at jeg beklager, at det ærede Medlem ikke gaar endnu længere tilbage med sine historiske Studier af mine Taler, thi saa vilde han have læst min Tale, da Nødhjælpsarbejdsbestemmelserne blev gennemført i 1921. Han vilde da have set, at jeg i den Tale netop sagde, at den Form, som Nødhjælpsarbejdsparagraffen havde faaet, kunde vi fuldt ud tiltræde. Noget helt andet er jo, om den Ændring, der skete i 1924, rent sagligt er at foretrække for Bestemmelsen af 1921. Det mener jeg, men det berører jo ikke Spørgsmaalet, om en Regering er i Stand til at faa Arbejder i Gang i Henhold til Nødhjælpsloven. Det er to helt forskellige Ting.

Slebsager: Der skal mere end almindelig Dristighed til at paastaa, at nu kom Tilstaaelsen fra min Side — men den Dristighed har altsaa det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, og den er ham vel undt —, for jeg har jo Gang paa Gang gjort opmærksom paa, hvorfor denne Lov vil sabotere Arbejdsløshedslovens Bestemmelser. Det vil den, fordi den svækker Kommunernes Interesse i at faa Arbejder sat i Gang efter Arbejdsløshedslovens Bestemmelser, for de faar det samme Tilskud efter denne Lov, som de faar fra Arbejdsløshedsfonden, hvis de iværksætter Nødhjælpsarbejder, og eftersom Nødhjælps-

arbejderne jo altid støder paa Modstand hos Arbejderne og hos Fagorganisationerne, fører det med sig, at Kommunerne som oftest vil vige tilbage for denne Modstand. Derfor vil det netop virke svækkende og ødelæggende paa Arbejdsløshedsfondens Bestemmelser om Nødhjælpsarbejder, hvis denne Lov vedtages og disse Bestemmelser skal føres ud i Livet. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard kan saamænd ganske roligt tilstaa for sig selv, at det er rigtigt.

Christmas Møller: Da det ærede Medlem Hr. Dahlgaard anvendte Ordet Tilstaaelse, havde jeg tænkt mig, at han vilde give en Meddelelse om, at det virkelig var en Tilstaaelse, han havde givet, den 22. Februar 1924, men de Bemærkninger, som det ærede Medlem havde at gøre til det Citat, jeg havde anført af ham, var jo overmaade svage. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sagde noget om, at han var enig i de Bestemmelser, der havde været i Loven af 1921 om Nødhjælpsarbejder. Hvad har det overhovedet med Sagen at gøre? Det, der har Betydning nu, og det, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard selv har givet Udtryk for, er dette, at de ændrede Bestemmelser om Nødhjælpsarbejder, altsaa den ændrede § 32, er langt bedre end den oprindelige Affattelse. Med andre Ord: Vel var det ærede Medlem klog i 1921, men han var blevet endnu klogere i 1924, og det var blevet saa godt, at han roste Arbejdsløshedslovens § 32 stærkt, og at der ikke lød noget kritisk Ord her i Salen imod den. Første Gang denne Paragraf da skal prøves, er nu, af den Grund, at der har været meget ringe Arbejdsløshed forrige Vinter. Første Gang Paragraffen skal prøves, er nu, og saa er Stillingen den, at de Herrer, som selv har været med til at stemme for den, ikke vil anvende den. Der kan de ikke faa Følgeskab af os.

Dahlgaard: Det, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller *vilde* bevise, var dette, at der med den nye Affattelse af Arbejdsløshedslovens § 32 var skabt større Muligheder for at sætte Nødhjælpsarbejder i Gang. Det, det ærede Medlem *har* bevist, er, at jeg har sagt, at rent sagligt set er denne Affattelse at foretrække, og den er ogsaa retfærdigere end den fra 1921. Men Spørgsmaalet om Muligheden for at sætte Arbejder i Gang efter Paragraffen i 1924-